

typí jako domov

Je absolutní ticho. Trochu nervozita, trochu těšení. Čekáme. A už přicházejí. „Přináším světlo krásy, jehož zákony jsou ...“ Začíná sněm.

Sněm mám spojený se slavnostní atmosférou a také trochu s obavami. Když jsem byla menší, trochu jsem se bála, abych něco nepokazila. Teď se trochu bojím, abych na něco nezapomněla. Dřív jsem se strchovala na sněmu promluvit, protože tam jsou přeci ti velcí a důležití, a teď se bojím promluvit, protože si ti menší myslí, že tam mluvím právě jen ti velcí a důležití.

V životě kmene je sněm nejvýznamnější událostí. Stanovy Ligy lesní moudrosti říkají: Nejvyšším orgánem kmene je sněm, který rozhoduje o všech důležitých záležitostech kmene. Koná se minimálně jednou do roka. Nejčastěji bývá venku pod širým nebem, ale také v typí nebo v zimě i v místnosti.

Sněm má několik povinných částí, jako zahájení a zakončení a několik pravděpodobných částí, jako udílení orlích per a titulů anebo volby. Zahájení probíhá většinou citací zákona čtyřnásobného ohně, což však není neměnné dogma. Vždy je ale přítomen oheň přinesený buď pochodněmi nebo zapálením svíčky.

Udílení orlích per za splněné činy je důležitou součástí sněmu. Ještě slavnostnější je udílení titulů lesní moudrosti (titul znamená určitý počet orlích per). Moc se mi líbí, že o titul žádá vždy blízká osoba a řekne něco hezkého o dotyčném jedinci, který titulu dosáhl. Pak předstoupí woodcrafter s nejvyšším titulem lesní moudrosti, který na sněmu je a pasovacím kopím dotyčného pasuje. Byvá to vrchol sněmu.

Další důležitou součástí sněmu bývají volby. Nejdůležitější je volba náčelníka a ohnivce kmene, ale i rodových náčelníků nebo členů náčelnictva či Rady orlích per. Někdy se k takovému hlasování používají fazole, jindy hlasovací dřívka.

Těsně před koncem bývá *Chvilé pravdivých slov*, která se pak v zápise objeví jako „Diskuze“. To může každý v kruhu povstat a říct, co je pro něj důležité. Může chválit a děkovat, ale také kritizovat a vytýkat.

Na úplný závěr je zpívána píseň „Modlitba kmene Omaha“. Pak se postává kolem dohasínajícího ohně a nikomu se nechce už jít, protože si snaží udržet dozívající slavnostní pocity. Někdy se ještě rozproudí další hovor, někdy si člověk odnáší ty okamžiky rovnou do soukromí spánku.

Možná i u vás máte podobný slavnostní oheň. Možná podobný rituál s jiným jménem. Důležitá je hlavně slavnostní atmosféra a pocit sounáležitosti.

S modrou oblohou

*Lasík, Kateřina Pejšová
foto: archiv LLM*

